

Kalendář představuje výrazný typ lidové literatury 19. století, určené pro velmi široký okruh čtenářů. Všeobecné neboli lidové kalendáře plnily zábavnou, informativní a vzdělávací funkci a přispívaly rovněž nemalou měrou ke kultivaci českého jazyka. Specifickým historickým pramenem jsou i kalendáře odborné, jež zasáhly a v různé míře ovlivnily vývoj takřka všech vědních oborů. Kalendářová literatura je právoplatnou součástí české národní kultury a v historickém vývoji sehrála svou významnou roli.

Národní Kalendář, vycházející v letech 1858-1949, patřil mezi kalendáře určené pro širokou čtenářskou obec a po celou dobu byl knihou velmi oblíbenou, a to hlavně díky značnému úsilí rodiny Pečírkovy. Národní Kalendář splňoval všechny požadavky klasické kalendářové literatury - otiskoval velké množství kalendářových povídek, kratochvilných a humorných příběhů, poučných příspěvků, pravidelná kalendária a jiné pravidelné či nepravidelné typicky kalendářové rubriky a příspěvky. Národní Kalendář, zejména svým obsahem, patřil do běžné kalendářové produkce své doby. Výjimečný byl především tím, že byl sestavován a řízen celých bezmála sto let členy rodiny dr. Josefa Pečírky a po celou dobu si udržel stejnou úroveň a díky tomu i poměrně velkou oblibu mezi čtenáři.

Klíčový význam pro podobu a úspěch Národního Kalendáře měla nepochybně činnost dr. Pečírky a později i jeho ženy Mariany. Na základě nepříliš četných pramenů o jejich životě lze dojít k závěru, že Národnímu Kalendáři věnovali velké úsilí a mimořádnou péči. Ke své práci nepochybně přistupovali cílevědomě, odpovědně a s postřehnutelnou radostí. Základy, které svým přístupem položili, přetrvaly a umožnily, aby Národní Kalendář vycházel ještě mnoho let po jejich smrti, a to navíc v době, kdy byl tento typ literatury zřetelně na ústupu.

...